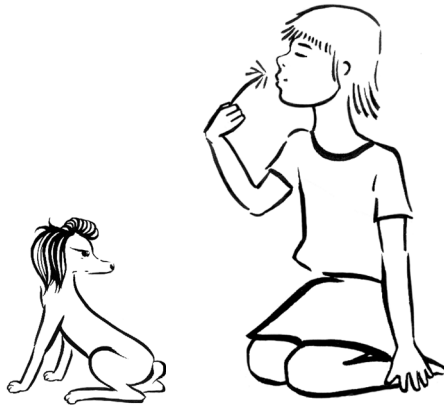

Mati Soonik

Kutsika-aabits

Sisukord

1. Kõige suurem soov	5
2. Kingitus	7
3. Kutsikas saab nime	10
4. Uues elupaigas	12
5. Tsirkusekoer	14
6. Peidus	17
7. Ohver	19
8. Mere ääres	21
9. Õnnetus	24
10. Loomakliinikus	27
11. Operatsioon	30
12. Koht!	32
13. Siia!	34
14. Istu!	36
15. Keelatud võte	38
16. Lama!	41
17. Tere!	43
18. Kõrval!	46
19. Haiguse ravi	49
20. Valvurid	51
21. Pesemispäev	53

Kõige suurem soov

Mare on kümneaastane, Margit on üheksa-aastane, aga Mai ja Roland on seitsmeaastased, sest nemad on kaksikud. Nende kõige suuremaks sooviks on, et nende peres elaks ka kutsikas. Ja see, et nad elavad paneelmaja kahetoalises mugavustega korteris, pole nende meelest takistuseks.

Isa, kes töötab õpetajana, tähendab: "Raha napib. Koerapidamine nõuab kulutusi."

Ema, kes töötab arstina, leiab: "Koerahakatisest hoolitsemine võtab väga palju aega. Ma olen niigi koduste talitustega üle koormatud."

"Meie käime kutsuga jalutamas," ütleb Mare.

"Oleme edaspidi nõus vähem maiustusi sööma. Nii jääb koera toiduks raha üle ja meie hammastele mõjub see ka hästi," lisab Margit.

"Teil pole koerapojaga mingit muret. Ainult silitate teda ja maandate stressi. Nii olete terved ja tugevad," arwab Mai ja pöördub ema poole: "Sa ise oled sellest rääkinud."

"Kutsu saab kõõgis või esikus tududa. Seal on ruumi küll. Meie magame ju oma toas ja teda öösel ei sega," seletab Roland.

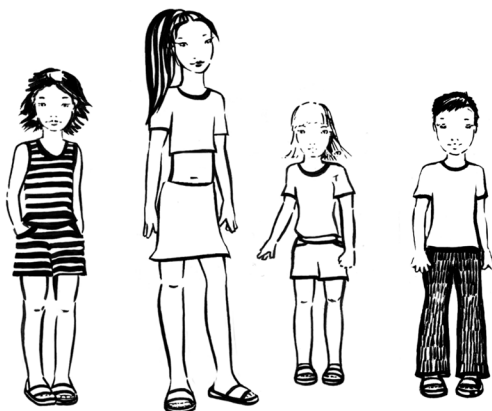
"Kes on majas peremees?... Mina!" hüüab isa. "Mina olen linnaoludes nähvitsapidamise vastu ja jutt on lõppenud!"

1. MEELESPEA

MAAL ON KOERAL MÕNUSAM ELADA KUI LINNAS, AGA KUI VÄGA TAHTA, SAAB TEDA KA LINNAS PIDADA. PEALEGI TUGEVDAB KOERAGA TEGELEMINE TERVIST, SEST AINUÜKSI JALUTUSKÄIGUD TEMAGA MUUDAVAD INIMESE ORGANISMI VASTUPIDAVAMAKS. PARAKU EI SOBI KÖÖK KOERALE HÄSTI ELUPAIGAKS, SEST SEALSED LÕHNAD HÄIRIVAD TEDA. ESIK SOBIB TALLE KÖÖGIST PAREMINI. SEAL SAAB TA KA VALVURI ÜLESANDEID TÄITA.

VANASÕNAD

*Maja koerata on nagu üks tabata.
Suure koera poeg areneb kaua.
Väike koer seisab kaua kutsikas.*

Kingitus

Isa, ema, Mare, Margit, Mai ja Roland päevitavad Stroomi rannas. Isa läheb üksi ujuma, teised jäävad kaldale.

Nende juures peatub naine korviga, millest vaatab välja valge kutsikas.

“Kas olete armsast puudlist huvitatud? Ta on kahe ja poole kuune puhast verd puudel. Ta ema on lausa tõupa-beritega.” Naine näitab teel saba liputava täiskasvanud puudli poole. “Näete, seal ongi ta ema!”

Roland silitab koerapoega.

“Emme, võtame ta endale! Ma väga palun!”

“Sa tead ju küll, et isa on koera võtmise vastu.” Ema uurib heatahtlikult koerahakatist. “Ma tõesti ei tea, mida teha.”

“Meie hoolitseme tema eest! Teie ei pea temaga üldse vaeva nägema.” Ka Mai silitab kutsikat. “Issi armastab loomi.”

“Ajad on rasked. Annan ta teile tasuta,” ütleb kutsika omanik. “Näete, saba on vajaliku pikkusega. Kõik on tehtud, mis vaja. Pesakonnas oli kaheksa poega. Tema on viimane.”

Ema vaatab meres ujuva isa poole.

“Olgu! Riskime!”

“Kui teil tekib probleeme ja tahate kingitusest loobuda, teatage!” Mõni hetk hiljem on sedel lahke naise elukoha andmetega ema käes, aga pisike valge nähvits ise ema süles.

Mare, Margit, Mai ja Roland uudistavad loomakest, kes ehmunult ringi vaatab. Ta endine omanik läheb tühja korvi ja täiskasvanud puudliga oma teed.

“Issi, emme sai meile kingituseks imearmsa kutsa!” hüüab Roland lähenevale isale.

“Oli ju jutt, et me koera ei võta,” tõreleb isa nõrdinult. Ema kratsib kutsika kõrvtagust.

“Kui me teda ei taha, saame ta tagasi anda.”

“Tagasi ei sobi teda anda,” arvab isa ja patsutab koerahakatist seljale. “Ta on ju kingitus.”

2. MEELESPEA

TÕUPABERITEGA KAHE-KOLMEKUUNE KUTSIKAS MAK-
SAB PALJU RAHA, AGA KRANTSIS SAAB TASUTA. TÕU-
KOERA SUGUPUU ON TEADA, KRANTSIS OMA MITTE.

PEREKONNAL TULEB KUTSIKA PERELIIKMEKS VÕT-
MINE ÜHISELT OTSUSTADA.

KUI ME KUTSIKA KOJU VÕTAME, PEAME ARVESTA-
MA SELLEGA, ET MÕNEDEL KOERTEL LÄHEB ÕPPIMI-
NE KERGESTI, TEISTEL VAEVALISELT.

KA KOERTE VARJUPAIGAST VÕIB TUBLI KAASLASE
SAADA.

VANASÕNAD

Ära vaata koera karva, vaata koera hambaid.

Koer on loodud haukuma.

Iga koer haugub oma peremehe õues.